

NU PLOUA TRIST

STOMFF ANDREI AUREL

NU PLOUĂ TRIST

Atâtea vieți trăite doar în minte!
Atâtea amintiri ce obosesc!
De-aș vrea să-ți spun că încă te iubesc
Ar trebui să inventez cuvinte.

Căci cele vechi le-am folosit cândva,
Le-ai ascultat de mult și ai plecat,
Urmând apoi, un ev întunecat
Cu roluri reci și cer de mucava.

Nu plouă trist și plumbul nu apasă
Strivește însă marea depărtare.
În labirintul zilei n-am culoare,
Spre ochii tăi cortina pare trasă.

Sau o perdea de plumb și ploaie tristă
Dintr-un volum cu tente plumburii.
Eu încă mă întreb dacă revii
Și-mi trec dorințele pe altă listă

Cu scrisul obosit și tremurat.
De ce-ai venit și-apoi de ce-ai plecat?